

[Alfred Jensen.]

sygekasse. Der er enkelte, der har privat forsikring, men de aller fleste kommer kun op på nogle få kroner om dagen i sygeunderstøttelse; hvad de skal have derudover, må de låne sig til eller hente på socialkontoret. Drejer det sig om personer, der er langvarigt syge i den periode, hvor børnetilskuddet skal udbetales, vil sådanne personer heller ikke få børnetilskud. Jeg tror, man må indrømme mig, at denne bestemmelse i allerhøjeste grad er uheldigt affattet, og at den ikke tager socialpolitiske hensyn, men derimod skattepolitiske. Hidtil har rabatmærkerne dog været en social foranstaltning, nu ser det ud, som om børnetilskuddet skal til at være en skatteforanstaltning.

Det ærede medlem hr. Funck Jensen vil ikke stemme for vor dagsorden, selvom den har hans sympati. Årsagen til, at han ikke vil stemme for den, er, siger han, at der ikke er overskud nok til at klare det tab i indtægten, som herved fremkommer. Jeg tror ikke, det ærede medlem har gjort sig situationen helt klar. Sidst, vi behandlede dette forslag, foreslog jeg en dagsorden om eftergivelse af et kvartals skat for personer med under 7000 kr. i skattepligtig indtægt. Dengang påviste jeg, at der var et overskud på indeværende års regnskab på over 100 mill. kr. Det blev sagt, at tabet ved en sådan fritagelse ville betyde 45 mill. kr. mindre indtægt for staten, d. v. s. at der i indeværende skatteår er mulighed for at give en sådan skattelettelse.

Det forslag, jeg her har stillet, vil antagelig komme til at koste staten 100 mill. kr. Der er 100 mill. kr. i overskud på indeværende finansårs regnskab — der er formodentlig mere, det er jeg ikke i stand til at afgøre. Der er ingen tvivl om, at der på det kommende års regnskab vil blive overskud. Alene den kendsgerning, at man overfører 50 mill. kr. til den mellemkommunale udligningsfond, tyder på, at man ikke regner med, at finanskassen er helt til hundene. Det vil sige, at der er mulighed for at gennemføre den skattelettelse, og hvis det ærede medlem virkelig har så megen sympati og interesse for dem med de små indtægter, som hans parti under valgkampen gav udtryk for, synes jeg, at han i stedet for at komme med udflygter skulle stemme for vor dagsorden. Jeg er vel klar over, at vi må have flere med, derfor opfordrer jeg også andre til at stemme for dagsordenen, for at vi kan få den skattelettelse, der er virkelig tiltrængt for personer med de mindste indtægter.

Funck Jensen: Til den sidste ærede taler vil jeg gerne sige, at hans udtalelser hviler på formodninger om finansiel dækning, og det er selvfølgelig udmærket, hvis disse formodninger viser sig at holde stik, men jeg føler mig ikke sikker herpå, og det er grundlaget for den stilling, vi har taget.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller omtalte som et af de områder, på hvilke der kunne spares, ministrene uden portefeuille. Det gav den højtærede finansminister anledning til at udtale, at han syntes, det var synd, om dette eneste lam skulle tages fra retsforbundet, idet forslaget om at spare ministrene uden portefeuille er et af de 15 punkter til besparelser, som vi foreslog i vor skrivelse til partierne af 30. september 1949.

Jeg må sige, at det ikke er det eneste lam, der er taget fra os, for den 5 pct.s besparelse stod også i disse 15 punkter, og den har de konservative også taget. Det forlig, der lige er blevet sluttet, bygger også på et af punkterne i denne skrivelse, idet vi dør foreslog, at man bragte tilskuddene ud af verden og gennemførte skattelettelser i stedet for. Man ser altså, at der foregår en ivrig tilraning af lam fra retsforbundet. Men vi er ikke spor kede af det. Lammene har vi netop bragt frem til præsentation, for at man efterhånden skulle tage af dem, og når man har forsynet sig og taget endnu flere, så er vi stadig i stand til at præstere de nødvendige lam til, at lammestegen fortsat kan serveres.

Thorkil Kristensen: Den højtærede finansminister antydede, at jeg måske burde have fremsat mine bemærkninger ved tredje behandling af tillægsbevillingsloven i stedet for at fremsætte dem i dag. Det mener jeg ganske afgjort ikke. Mine bemærkninger drejede sig om de emner, den højtærede finansminister talte om i sin fremsættelsestale, da det foreliggende lovforslag blev fremsat i dette høje ting. Derfor er det rimeligt, at den videre debat om de pågældende problemer også finder sted ved behandlingen af dette lovforslag. Men dertil kommer, at det efter min mening haster. Vi kan ikke vente med at tale om de problemer, der er brændende i dag, til en eller anden gang i fremtiden ved tredje behandling af et forslag, som endnu ikke er forelagt. Derfor er tiden og stedet nu til at tale om disse spørgsmål.

Det er rigtigt, når den højtærede finansminister siger, at det havde været ønskeligt, om flere medlemmer af regeringen havde været tilstede ved besvarelsen af mine